

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Olejarczyk

Protokolant sekr.sądowy Iwona Batko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 października 2014r. w K.

sprawy z powództwa M. N.

przeciwko B. N.

o alimenty

powództwo oddala

UZASADNIENIE

M. N. wniósł o zasądzenie alimentów od swojej matki B. N. w wysokości 500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podał, że przebywa w zakładzie karnym i tam uczęszcza do I klasy liceum ogólnokształcącego, gdyż chciałby podnieść swoje kwalifikacje i nabyć wyższe wykształcenie. Dodał w pozwie, że matka nigdy nim się nie interesowała, nie łożyła na jego utrzymanie, a ojciec nie był w stanie tego robić. Poprzez podjęcie nauki liczy, że nie wróci na drogę przestępstwa. Pieniądze chciałby przeznaczyć na pomoce dydaktyczne i naukowe, a także polepszenie warunków socjalno-bytowych. W kolejnym piśmie wniósł o zasądzenie alimentów w kwocie 700 zł (k 56), podnosząc, że matka zostawiła go gdy miał 4-5 lat, a ponadto ma zdiagnozowane zapalenie wątroby typu B.

Odpowiedź na pozew w imieniu pozwanej złożył kurator procesowy ustanowiony w trybie art. 144 kpc wnosząc o oddalenie powództwa w całości (k 63). Kurator podał, że nie znana jest sytuacja materialna matki powoda, zaś sam powód ma w zakładzie karnym zapewniony byt i utrzymanie.

Sąd ustalił, co następuje:

M. N. urodził się w dniu (...), czyli w chwili wyrokowania ma 25 lat (k 9). W Zakładzie Karnym w W. uczęszcza do mieszczącego się przy nim Centrum (...), gdzie jest słuchaczem drugiego (k 22) semestru w klasie pierwszej Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych. Koniec nauki przypada na kwiecień 2016r (k 4). Powód nie jest zatrudniony w zakładzie karnym z powodu braku etatów (k 20). Posiada zawód ślusarza (k 37). Przed osadzeniem w zakładzie karnym przebywał na utrzymaniu swego dziadka, który ma obecnie 91 lat i nie jest w stanie go już utrzymywać. Karę odbywa od czerwca 2011r za bójki i kradzieże. Koniec kary przypada na grudzień 2016r (k 38). Z pozwaną matka nie utrzymuje żadnych kontaktów od ponad 20 lat. Nie zna jej adresu, nie wie gdzie przebywa. Z relacji babki macierzystej wie, że prawdopodobnie przebywa w Niemczech. Pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu. Własnych dzieci nie posiada.

Pozwana B. N., jak wynika z wywiadu środowiskowego KPP K. od ok. 21 lat przebywa w Niemczech i nie utrzymuje kontaktu z rodziną (k 43). Z danych systemu bazy PESEL wynika, że od 2006r nie posiada w Polsce adresu zameldowania (k 48-49).

Powód wytoczył powództwo także przeciwko ojcu G. N. w sprawie III RC 279/12, który jednak na rozprawie w dniu 25.11.2009r cofnął.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 128 kro obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Obowiązek ten dotyczy dostarczania środków na bieżące potrzeby.

Jednakże wobec faktu izolacji powód ma zapewnione środki na utrzymanie co najmniej do grudnia 2016r tj. do czasu zakończenia odbywania kary w zakładzie karnym. Powód ma zapewnione posiłki oraz dach nad głową. Pozostając na utrzymaniu Skarbu Państwa sam nie ponosi kosztów własnego utrzymania.

Ponadto zauważyć należy, że powód naukę w szkole średniej rozpoczyna dopiero w wieku 25 lat. Z treści art. 133§1 kro co prawda można wyprowadzić wniosek, że fakt osiągnięcia pełnoletności nie przesądza sam przez się o wygaśnięciu spoczywającego na rodzicach obowiązku lożenia na utrzymanie i wychowanie dziecka. Obowiązek ten odnosi się bowiem do dziecka rozumianego jako dziecko swoich rodziców. Tym niemniej §3 tego artykułu daje prawo do uchylecia się rodziców od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli m.in. dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Powód M. N. mając obecnie 25 lat, posiadając wyuczony zawód ślusarza, dopiero w zakładzie karnym rozpoczął kształcenia na etapie szkoły średniej mimo, że w wieku 25 lat winien planowo już kończyć studia wyższe magisterskie. Ten fakt całkowicie przekreśla starania powoda o uzyskanie świadczeń alimentacyjnych. M. N. będąc jeszcze osobą małoletnią miał możliwość podjęcia nauki, z której nie korzystał, gdyż już wówczas wchodził w konflikt z prawem i jako osoba nieletnia w sprawie przed Sądem w Kętrzynie o sygn. III Now 31/01 postanowieniem z dnia 20.02.2002r orzeczono o jego umieszczeniu w placówce resocjalizacyjnej MOW.

Można zatem przyjąć bez wątpliwości, że powód postępując w sposób naganny, spreczny z prawem sam doprowadził do sytuacji, w której zamiast realizować obowiązek szkolny przed 18 rokiem życia i później, z własnej winy w wyniku pobytu w zakładzie karnym obecnie nie jest w stanie wykorzystywać swoich możliwości zarobkowania i kontynuować naukę w szkole dla dorosłych, bądź zaocznie pracując jednocześnie na wolności.

W takiej sytuacji żądanie alimentacji od matki, której w zasadzie nie zna i nie widział od 21 lat jest również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 144¹ kro).

Kolejną kwestią jest sama możliwość wyegzekwowania alimentów od matki powoda. Pozwana B. N. nie ma w Polsce zameldowania i od 21 lat brak z nią kontaktu. Nie znane jest jej miejsce pobytu. Trzeba przy tym zauważyć, że w Polsce w przypadku lożenia alimentów za pośrednictwem funduszu alimentacyjnego zgodnie z art.10 ust.2. ustawy z dnia 7 września 2007r. **o pomocy osobom uprawnionym do alimentów** - świadczenia z funduszu alimentacyjnego nie przysługują, jeżeli osoba uprawniona została umieszczona w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie. Niewątpliwie M. N. przebywa w takiej instytucji. Ponadto zgodnie z art. art. 9. 1 wyżej cytowanej ustawy świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują osobie uprawnionej do ukończenia przez nią 18 roku życia albo w przypadku gdy uczy się w szkole lub szkole wyższej do ukończenia przez nią 25 roku życia, albo w przypadku posiadania orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności - bezterminowo. M. N. ukończył już 25 lat w dniu 2.09.2014r zatem także w tej sytuacji świadczenia z funduszu alimentacyjnego powodowi by się nie należały.

W ocenie Sądu w świetle powyższych rozważań Sąd powództwo uznał w całości za niezasadne.